

Уредба о изменама и допунама Уредбе о царинским поступцима и царинским формалностима

Члан 1.

У Уредби о царинским поступцима и царинским формалностима („Службени гласник РС”, бр. 39/19 и 8/20 – у даљем тексту: Уредба), у члану 2. тачка 16) после речи: „улази” додају се речи: „или је предвиђено да уђе”.

У тач. 41) и 42) реч: „изглед” замењује се речју: „углед”.

Члан 2.

У члану 15. став 2. после речи: „повреде” додају се речи: „укључујући и тешко кривично дело”.

У тачки 3), речи: „лице надлежно” замењују се речима: „запослени надлежан”.

Члан 3.

Члан 28. мења се и гласи:

„Члан 28.

Критеријум из члана 28. тачка 1) Царинског закона сматра се да је испуњен ако:

1) у управном или судском поступку у последње три године није донета правноснажна одлука којом је неко од лица из тачке 2) овог става оглашено одговорним за озбиљан или поновљен прекршај царинских или пореских прописа у вези са својом привредном делатношћу, и

2) ниједно од следећих лица није починило тежа кривична дела у вези са својом привредном делатношћу, укључујући привредну делатност подносиоца захтева, и то:

(1) подносилац захтева,

(2) запослени одговоран за царинска питања подносиоца захтева,

(3) одговорно лице подносиоца захтева или лице које врши контролу над његовим управљањем.

Критеријум из члана 28. тачка 1) Царинског закона може се сматрати испуњеним, ако надлежан царински орган, с обзиром на број или обим царинских поступака подносиоца захтева, сматра да је повреда прописа незнатна и не доводи у сумњу „добру веру” подносиоца захтева.

Ако је лице из става 1. тачка 2) подтачка (3) овог члана пословно настањено или има боравиште ван царинског подручја Републике Србије, надлежан царински орган процењује испуњење критеријума из члана 28. тачка 1) Царинског закона на основу евиденција и информација које су му на располагању.

Ако је подносилац захтева пословно настањен мање од три године, царински орган испуњење критеријума из члана 28. тачка 1) Царинског закона процењује на основу евиденција и информација које су му на располагању.”

Члан 4.

У члану 109. у тачки 2) подтачка (2) тачка и запета замењују се тачком, а тачка 3) брише се.

Члан 5.

У члану 120. став 5. тачка 1) после речи: „општих трошкова” додаје се реч: „продаје”.

Члан 6.

У члану 130. после става 1. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Одредбе члана 74. став 4. Царинског закона примењују се без захтева декларанта и када су добијени производи добијени од робе стављене у поступак активног оплемењивања а која би у тренутку прихватања прве декларације за стављање те робе у поступак активног оплемењивања подлежала привременој или коначној антидампинској дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатној дажбини због суспензије концесија да је у том тренутку декларисана за стављање у слободан промет, а случај није обухваћен чланом 277. став 1. тач. 6), 7), 9) или 11) ове уредбе.

Ставови 1. и 2. овог члана не примењују се ако роба стављена у поступак активног оплемењивања више не подлеже привременој или коначној антидампинској дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатној дажбини због суспензије концесија у тренутку настанка царинског дуга за добијене производе.”

Члан 7.

У члану 131. став 1. тачка 1) речи: „где се” замењују се речима : „где је”.

Члан 8.

У члану 177. став 1. тачка 1) реч: „који” брише се.

Члан 9.

У члану 201. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) је роба декларисана за царински поступак или је поново извезена најкасније трећег дана по њеном допремању, или најкасније шестог дана по њеном допремању у случају овлашћеног примаоца из члана 199. став 4. тачка 2) Царинског закона, осим ако царински орган захтева да се роба прегледа у складу са чланом 124. став 3. Царинског закона.”

Члан 10.

У члану 209. став 1. тачка 3) реч: „спољног” замењује се речју: „унутрашњег”.

Члан 11.

У члану 244. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Ако је надзорна царинарница захтевала у складу са чланом 158. став 5. Царинског закона да се роба допреми царинарници зато што је царински орган утврдио нови озбиљан финансијски ризик или другу посебну ситуацију у вези са одобрењем за подношење декларације у облику евидентирања у пословним књигама декларанта уз одустајање од обавезе допремања робе, надзорна царинарница носиоца тог одобрења обавештава о:

- 1) року у којем мора царинарници допремити робу обухваћену тим ситуацијама;
- 2) обавези уношења датума обавештавања о допремању робе у евиденцију и
- 3) обавези поштовања става 1. тач. 1)–5) и тачке 7) овог члана.

Роба из става 3. овог члана пушта се у складу са чланом 168. Царинског закона.”

Члан 12.

У члану 273. став 1. у тачки б) на крају тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 7), која гласи:

„7) је роба из глава од 1 до 24 Царинске тарифе, чија царинска вредност није већа од 150.000 евра у динарској противвредности, већ стављена или ће бити стављена у поступак активног оплемењивања, а биће уништена под царинским надзором услед изузетних и оправданих околности.”

У ставу 2. тачка 7) брише се.

Члан 13.

У члану 276. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) ако се износ увозних дажбина обрачунава у складу са чланом 73. Царинског закона, ако би роба намењена за стављање у поступак активног оплемењивања подлежала мерама пољопривредне или трговинске политике, у случају декларисања за стављање у слободан промет и ако случај није обухваћен чланом 277. став 1. тач. 6), 7), 9) или 11) ове уредбе.”

Члан 14.

У члану 277. став 1. тачка 8) мења се и гласи:

„8) прераду робе у производе који ће бити уграђени у ваздухоплове или коришћени за ваздухоплове за које је издата потврда о овлашћеном

пуштању у употребу (EASA образац 1) или једнако важне потврде у складу са прописима у области ваздушног саобраћаја.”

Члан 15.

Наслов изнад члана 279. и члан 279. бришу се.

Члан 16.

Члан 290. мења се и гласи:

„Члан 290.

Ако се домаћа роба смешта заједно са страном робом у простору за смештај за царинско складиштење и није могуће у сваком тренутку идентификовати сваку врсту робе или би то било могуће уз несразмерне трошкове, у одобрењу из члана 184. став 1. тачка 2) Царинског закона утврђује се вођење одвојеног књиговодства у погледу сваке врсте робе, царинског статуса и, по потреби, порекла робе.

Домаћа роба која је ускладиштена заједно са страном робом у простору за смештај из става 1. овог члана, мора да има исту осмоцифрену тарифну ознаку, исти тржишни квалитет и иста техничка својства.

За потребе става 2. овог члана, сматра се да страна роба, која у тренутку смештаја заједно са домаћом робом подлеже привременој или трајној антидампишкој дажбини, компензаторној дажбини или додатној дажбини због суспензије концесија у случају декларисања робе за стављање у слободан промет, нема исти тржишни квалитет као домаћа роба.

Став 3. овог члана не примењује се ако се страна роба смешта заједно са домаћом робом која је претходно била декларисана као страна роба за стављање у слободан промет и за коју су плаћене дажбине из става 3. овог члана.”

Члан 17.

У члану 291. после става 7. додају се ст. 8. и 9, који гласе:

„У случају када се страна роба привремено износи из слободне зоне на други део царинског подручја Републике Србије ради испитивања, атестирања, оправке, маркетиншког презентирања или ради обављања појединих фаза производње потребно је одобрење надзорног царинског органа.

Царински орган одобрава изношење робе у складу са ставом 8. овог члана ако корисник слободне зоне води одговарајућу евиденцију о тој роби и ако се положи обезбеђење за плаћање царинског дуга који би могао настати за ту робу.”

Члан 18.

У члану 334. после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Ако други царински орган добије доказе, пре истека рока из члана 131. став 1. тачка 1) ове уредбе, да је место у којем се догодио догађај који доводи до настанка царинског дуга у његовој надлежности, тај царински орган одмах, а најкасније у року из члана 131. став 1. тачка 1) ове уредбе шаље образложен захтев царинском органу отпреме да пренесе надлежност за покретање поступка наплате царинског дуга на царински орган који подноси захтев.

Царински орган отпреме потврђује пријем захтева из става 3. овог члана и у року од 28 дана од дана слања захтева обавештава царински орган који подноси захтев да ли пристаје да испуни захтев и пренесе му надлежност за покретање поступка наплате царинског дуга.”

Члан 19.

У члану 349. став 6. мења се и гласи:

„Национални поступак транзита сматра се завршеним када:

- 1) се изврши одговарајући унос у пословну евиденцију пошиљаоца, или
- 2) оператор фиксне транспортне инсталације потврди да је роба која се транспортовала фиксном транспортном инсталацијом:

(1) стигла у погон примаоца,

(2) укључена у транспортну, односно дистрибутивну мрежу примаоца или

(3) напустила царинско подручје Републике Србије.”

После става 6. додаје се став 7, који гласи:

„Страна роба сматра се да је у привременом смештају од тренутка када је поступак националног транзита завршен у складу са ставом 6. тачка 1) или ставом 6. тачка 2) подтач. (1) и (2) овог члана.”

Члан 20.

У члану 370. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 21.

У члану 374. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије у погледу робе из става 1. тачка 2) овог члана.”

Члан 22.

У члану 377. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 23.

У члану 379. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 24.

У члану 380. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 25.

У члану 385. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 26.

После члана 385. додају се наслов изнад члана 385а и члан 385а, који гласе:

„Роба која се премешта или употребљава у оквиру војних активности на основу Обрасца 302

385а

Потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобрава се за робу која се премешта или употребљава у оквиру војних активности на основу Обрасца 302.

Подносилац захтева и носилац поступка могу бити пословно настањени на царинском подручју Републике Србије.”

Члан 27.

У члану 387. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„За робу из члана 385а став 1. ове уредбе рок за окончање поступка је 24 месеца од дана стављања робе у поступак привременог увоза, осим ако се међународним споразумима не утврди дужи рок.”

Члан 28.

У члану 399. став 1. тачка 8) мења се и гласи:

„8) роба која се премешта или употребљава у оквиру војних активности на основу Обрасца 302;”

Члан 29.

У члану 404. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Ако се роба која се транспортује фиксном транспортном инсталацијом изнесе из царинског подручја Републике Србије том инсталацијом, сматра се да је та роба допремљена царинарници у тренутку уласка у фиксну транспортну инсталацију.“

Члан 30.

У члану 413. став 3. после речи: „органи“ додају се речи: „обавештавају излазну царинарницу о измени уговора и“.

Члан 31.

У члану 414. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ако је извозна царинарница обавештена у складу са чланом 413. ове уредбе да роба није изнета из царинског подручја Републике Србије, извозна царинарница одмах поништава декларацију, и према потреби, одмах поништава релевантне потврде о изласку робе које су издате у складу са чланом 407. став 1. ове уредбе.“

Члан 32.

У наслову изнад члана 453, после речи: „царинарнице“ додају се речи: „и начин продаје робе“.

У ставу 4. после речи: „као и да“ додаје се реч: „ли“.

После става 4. додају се ст. 5. и 6, који гласе:

„Јавна продаја се врши електронским надметањем у апликацији за електронску продају робе.“

У случају недоступности апликације, царински орган може да донесе одлуку да се јавна продаја врши усменим надметањем уз присуство понуђача пред комисијом.“

Члан 33.

У члану 456. ст. 1. и 2. мењају се и гласи:

„Јавна продаја објављује се на интернет страници Управе царина најкасније 10 дана пре дана јавне продаје.“

Оглас о јавној продаји садржи: назив царинарнице, датум јавне продаје, време почетка и време завршетка јавне продаје, као и обавештење да се детаљне информације налазе у апликацији за јавну продају робе.“

Члан 34.

У члану 457. став 1. после речи: „цене“ ставља се тачка, а речи: „царинске робе, и 1% на име трошкова трансфера новчаних средстава.“ бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Кауција се уплаћује на рачун царинарнице.”

Члан 35.

У члану 458. став 3. мења се и гласи:

„Јавна продаја из ст. 1. и 2. овог члана сматра се неуспелом ако нема довољно пријављених учесника којима је одобрено учешће или ако након истека времена предвиђеног за надметање нико од пријављених учесника којима је одобрено учешће, за робу није понудио цену већу од почетне.”

Члан 36.

Члан 459. мења се и гласи:

„Члан 459.

Записник о јавној продаји генерише се у апликацији за електронску продају и доступан је у апликацији одмах по истеку надметања. Записник садржи податке о роби, броју учесника у надметању, почетној цени робе, постигнутој продајној цени, начину продаје, статусу продаје и купцу.

Записник о јавној продаји потписују чланови комисије.

Приговор се може поднети у року од три дана од дана доступности записника у апликацији.

О поднесеном приговору царинарница одлучује у року од три дана од дана подношења приговора.”

Члан 37.

У наслову изнад члана 462, после речи: „робе” додаје се запета и речи: „осим нафте и деривата нафте,”.

У члану 462. став 1. после речи: „друга роба” додаје се запета и речи: „осим нафте и деривата нафте,”.

Члан 38.

После члана 462. додају се наслов изнад члана 462а и члан 462а, који гласе:

„Продаја лако кварљиве робе, живих животиња, нафте и деривата нафте

Члан 462а

Лако кварљива роба, живе животиње, нафта и деривати нафте могу се продати у складу са прописима којима се уређује промет такве робе, прикупљањем понуда или непосредном погодбом.”

Члан 39.

У Прилогу 29 после става 1. додају се ст. 2. и 3, који гласе:

„Уз то, ниједан од следећих облика поступања не сме довести до неоправдане предности у погледу увозне дажбине.

За потребе става 2. овог прилога сматра се да било који од дозвољених уобичајених облика поступања наведених у наставку који узрокују промену осмоцифрене тарифне ознаке или порекла стране робе доводи до неоправдане предности у погледу увозне дажбине ако би роба у тренутку започињања дозвољених уобичајених облика поступања подлегла привременој или трајној антидампишкој дажбини, компензаторној дажбини, заштитној мери или додатној дажбини због суспензије концесија у случају пријављивања робе за стављање у слободан промет.”

Члан 40.

Прилог 16. који је одштампан уз Уредбу и чини њен саставни део, замењује се Прилогом 16. који је одштампан уз ову уредбу и чини њен саставни део.

Члан 41.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Прилог16.

НАПОМЕНЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЦАРИНСКЕ ВРЕДНОСТИ

Чланови 52. и 56. Царинског закона прописан је начин утврђивања царинске вредности увезене робе. Методе вредновања утврђене су по редоследу примене. Примарни метод царинског вредновања дефинисан је чланом 52. Царинског закона и увезену робу треба вредновати у складу са одредбама тог члана увек када су испуњени услови прописани у њему.

Ако се царинска вредност не може утврдити према одредбама члана 52. Царинског закона, одредиће се по редоследу утврђеном чланом 56. став 3. Царинског закона. Осим у случајевима предвиђеним у члану 56. став 2. Царинског закона, само ако се царинска вредност не може одредити према одредбама одређене тачке члана 56. став 3. Царинског закона, могу се применити одредбе тачке која непосредно следи.

Ако увозник не захтева да се измени редослед примене члана 56. став 3. тач. 3) и 4) Царинског закона, поступиће се по нормалном редоследу. Ако увозник то захтева, али се покаже да је немогуће утврдити царинску вредност према одредбама члана 56. став 3. тачка 4) Царинског закона,

царинска вредност одредиће се према одредбама члана 56. став 3. тачка 3) Царинског закона, ако се тако може одредити.

Ако се царинска вредност не може утврдити према одредбама члана 52. и члана 56. ст. 1. и 2. Царинског закона, одредиће се према одредбама члана 56. став 4. Царинског закона.

Ради примене одредаба које се односе на утврђивање царинске вредности, царински орган користи информације припремљене на начин који је у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима у Републици Србији, из члана 2. став 1. тачка 40) ове уредбе, а који је погодан с обзиром на одређени члан. На пример, одређивање уобичајене добити и општих трошкова продаје према одредбама члана 120. ове уредбе, вршило би се уз помоћ информација припремљених на начин који је у складу са општеприхваћеним рачуноводственим начелима у Републици Србији. С друге стране, одређивање уобичајене добити и општих трошкова према одредбама члана 56. став 3. тачка 4) подтачка (2) Царинског закона, вршило би се уз помоћ информација припремљених на начин који је у складу с општеприхваћеним рачуноводственим начелима у земљи производње. Још један пример: одређивање неког елемента од предвиђених у члану 53. став 1. тачка 2) подтачка (2) Царинског закона предузетих у Републици Србији вршило би се уз помоћ информација на начин који је у складу с општеприхваћеним рачуноводственим начелима Републике Србије.

Прва колона	Друга колона
Одредбе Царинског закона и ове уредбе на које се односе напомене	Напомене
Члан 52. став 1. Царинског закона	Стварно плаћена цена или цена која треба да се плати односи се на цену увезене робе. Стога, пренос дивиденди или друге исплате купца продавцу, које се не односе на увезену робу, нису део царинске вредности.
Члан 52. став 3. тачка 1) подтачка (3) Царинског	Пример таквих ограничења је случај када продавац захтева од купца аутомобила да их не продаје нити излаже пре одређеног датума који представља почетак године извесног модела.

закона	
<p>Члан 52. став 3. тачка 2) Царинског закона</p>	<p>Ако је продаја или цена предмет неког услова или ограничења за које вредност не може да се утврди у односу на робу која се вреднује, трансакцијска вредност није прихватљива за царинске потребе.</p> <p>Неки примери овога би били:</p> <p>(1) продавац утврђује цену увезене робе под условом да купац купи и другу робу у одређеним количинама;</p> <p>(2) цена увезене робе зависи од цене или цена по којима купац увезене робе продаје другу робу продавцу увезене робе;</p> <p>(3) цена се утврђује на основу начина плаћања који није у вези с увезеном робом, као на пример, када је увезена роба полупроизвод који продавац обезбеђује под условом да прими одређену количину готове робе.</p> <p>Услови или ограничења повезани са производњом или пласманом увезене робе не резултирају одбацавањем трансакцијске вредности. На пример, чињеница да купац обезбеђује продавцу инжењеринг и планове урађене у Републици Србији не резултира одбацавањем трансакцијске вредности за сврхе примене члана 52. Царинског закона.</p>
<p>Члан 56. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона</p> <p>и</p> <p>Члан 119. ст. 1–4. ове уредбе</p>	<p>Приликом примене ових чланова, царински орган ће, кад год је то могуће, користити, по потреби, продају истоветне или сличне робе, на истом комерцијалном нивоу и у приближно истој количини као и роба која се вреднује. Кад нема такве продаје, може се користити продаја истоветне или сличне робе, по потреби, која се врши под једним од следећа три услова:</p> <p>(1) продаја на истом комерцијалном нивоу али у различитим количинама;</p> <p>(2) продаја на различитом комерцијалном нивоу али у приближно истим количинама или</p> <p>(3) продаја на различитом комерцијалном нивоу и у различитим количинама.</p> <p>Кад се пронађе продаја која испуњава било који од претходна три услова, извршиће се усклађивање, према потреби:</p> <p>(1) само за количинске факторе;</p> <p>(2) само за факторе који се односе на комерцијални ниво; или</p> <p>(3) и за факторе који се односе на комерцијални ниво и за</p>

	<p>количинске факторе.</p> <p>Израз „и/или“ омогућава флексибилност у коришћењу купопродаја и у потребном усклађивању у вези са условима из става 1. ове напомене.</p> <p>Ради примене члана 56. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона и члана 119. ст. 1–4. ове уредбе, трансакцијска вредност истоветне или сличне увезене робе, по потреби, је царинска вредност прилагођена у складу са чланом 119. ст. 2. и 3. ове уредбе, која је већ претходно прихваћена у складу са чланом 52. Царинског закона и чланом 111. ове уредбе.</p> <p>Услов за усклађивање услед различитих комерцијалних нивоа или различитих количина јесте да такво усклађивање, без обзира да ли води повећању или смањењу вредности, може да се врши само на основу доказа који јасно показују оправданост и тачност усклађивања, на пример важећих ценовника који садрже цене које се односе на различите нивое или различите количине. На пример, ако се увезена роба која се вреднује састоји од пошиљке од 10 јединица, а једина истоветна или слична увезена роба, по потреби, за коју постоји трансакцијска вредност је из продаје у којој је било 500 јединица, а при томе је познато да продавац даје попуст на количину, потребно усклађивање се може постићи на основу ценовника продавца и коришћењем цене која се може применити на продају 10 јединица. То не значи да је обавезно да је продаја извршена у количинама од 10, ако је утврђено да је ценовник <i>bona fide</i> у продајама других количина. У одсуству једне такве објективне мере није примерено да се царинске вредности одређују према одредбама члана 56. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона и члана 119. ст. 1–4. ове уредбе.</p>				
<p>Члан 56. став 3. тачка 3) Царинског закона и Члан 120. ст. 1, 2, 3. и 5. ове уредбе</p>	<p>Под појмом „јединична цена по којој се ... роба продаје у највећој укупној количини“, сматра се цена по којој се највећи број јединица продаје лицима која нису повезана са лицима од којих ту робу купују на првом комерцијалном нивоу након увоза, на којем се врше такве продаје.</p> <p>На пример, роба се продаје према ценовнику којим се предвиђају повољне јединичне цене за куповину већих количина.</p> <table border="1" data-bbox="411 1827 1401 2031"> <tr> <td data-bbox="411 1827 703 2031">Продајна количина</td> <td data-bbox="703 1827 935 2031">Јединична цена</td> <td data-bbox="935 1827 1206 2031">Број продаја</td> <td data-bbox="1206 1827 1401 2031">Укупна количина продата по свакој</td> </tr> </table>	Продајна количина	Јединична цена	Број продаја	Укупна количина продата по свакој
Продајна количина	Јединична цена	Број продаја	Укупна количина продата по свакој		

			од цена
1 до 10 јединица	100	10 продаја по 5 јединица 5 продаја по 3 јединице	65
11 до 25 јединица	95	5 продаја по 11 јединица	55
преко 25 јединица	90	једна продаја од 30 јединица једна продаја од 50 јединица	80

Највећи број јединица продат по једној цени јесте 80; према томе, јединична цена која се односи на највећу укупну количину је 90.

Још један пример за случајеве када се врше две продаје. У првој се продаје 500 јединица по цени од 95 новчаних јединица за сваку. У другој продаји продаје се 400 јединица по цени од 90 новчаних јединица за сваку. У овом примеру највећи број јединица продатих по одређеној цени је 500; према томе, јединична цена која се односи на највећу укупну количину је 95.

Трећи пример се односи на ситуацију у којој се продају разне количине по разним ценама.

а) Продаје

Продајна количина	Јединична цена
40 јединица	100
30 јединица	90
15 јединица	100
50 јединица	95
25 јединица	105
35 јединица	90
5 јединица	100

б) Укупно

Укупно продата	Јединична цена
----------------	----------------

количина	
65	90
50	95
60	100
25	105

У овом примеру, највећи број јединица продатих по одређеној цени је 65; према томе, јединична цена за највећи број јединица је 90.

Треба напоменути да „добит и општи трошкови продаје” који се помињу у члану 120. став 5. тачка 1) ове уредбе, треба да се рачунају као целина. Износ за потребе овог умањења треба да се утврди на основу података које обезбеди или су обезбеђени у име декларанта, осим ако се износ који је он навео не слаже с оним који су добијени на основу продаје увезене робе исте врсте или групе у Републици Србији. Кад се износ који даје декларант не слаже са тим износивама, износ за добит и опште трошкове продаје може се заснивати на релевантним подацима из других извора, а не на онима које је обезбедио или су обезбеђени у име декларанта.

Дажбине које се плаћају у Републици Србији приликом продаје робе, а које се не одузимају према одредбама члана 120. став 5. тачка 3) ове уредбе, одузимају се према одредбама члана 120. став 5. тачка 1) ове уредбе.

При утврђивању уобичајене провизије или уобичајене добити и општих трошкова продаје према одредбама члана 120. ст. 1, 2. и 5. ове уредбе, питање да ли је одређена роба исте „врсте или групе” као нека друга роба мора се утврдити од случаја до случаја, с обзиром на дате околности. Треба испитати продају, у Републици Србији, најуже групе или асортимана увезене робе исте врсте или групе која обухвата робу која се вреднује и за коју се могу обезбедити потребни подаци. За сврхе члана 56. став 3. тачка 3) Царинског закона и члана 120. ове уредбе, „роба исте врсте или групе” обухвата како робу увезену из исте земље као и роба која се вреднује тако и робу увезену из других земаља.

Ради примене одредбе члана 120. став 2. ове уредбе, израз „у најкраћем року” подразумева рок до којег је продаја увезене робе или истоветне или сличне робе извршена у довољној количини да би се утврдила јединична цена.

	<p>Кад се примењује метод из члана 120. став 3. ове уредбе, одбици за додату вредност од обраде или прераде засниваће се на објективним и мерљивим подацима који се односе на трошкове таквог рада. Основу за те калкулације представљале би прихваћене индустријске формуле, рецептуре, методи изградње и друга индустријска пракса те гране.</p> <p>Метод процене предвиђен у члану 120. став 3. ове уредбе нормално се не би примењивао када роба изгуби свој идентитет због даље обраде или прераде. Има и таквих случајева у којима се за увезену робу која изгуби свој идентитет може тачно и без већих тешкоћа одредити вредност додата обрадом или прерадом. С друге стране, има и случајева у којима увезена роба задржава свој идентитет али чини тако мали део робе која се продаје у Републици Србији да не би било оправдано да се примењује овај метод вредновања. С обзиром на горе изнето, свака ситуација те врсте мора се размотрити од случаја до случаја.</p>
<p>Члан 56. став 3. тачка 4) Царинског закона</p>	<p>По правилу, царинска вредност се одређује према одредбама овог члана, на основу података којима се у том тренутку располаже у Републици Србији. Да би се утврдила обрачуната вредност, може бити потребно да се испитају трошкови производње робе која се вреднује, као и други подаци који се морају добавити из других земаља, изван Републике Србије. Осим тога, у већини случајева произвођач робе неће бити у надлежности органа Републике Србије. Примена метода обрачунате вредности углавном ће бити ограничена на оне случајеве у којима су купац и продавац узајамно повезани, а произвођач је спреман да органима Републике Србије поднесе потребне калкулације и пружи олакшице за било коју евентуално накнадно потребну проверу.</p> <p>„Трошкови“ и „вредност“ из члана 56. став 3. тачка 4) подтачка (1) Царинског закона одредиће се на основу података који се односе на производњу робе која се вреднује, обезбеђених од произвођача или у његово име. Подаци ће се заснивати на комерцијалном књиговодству произвођача, под условом да је такво књиговодство у сагласности са општеприхваћеним рачуноводственим начелима који се примењују у земљи у којој се роба производи.</p> <p>„Износ добити и општих трошкова“ из члана 56. став 3. тачка 4) подтачка (2) Царинског закона одређиваће се на основу података обезбеђених од произвођача или у његово име, осим у случају кад се износи које је он навео не слажу са онима које се обично јављају у продаји робе исте врсте или групе као што</p>

је роба која се вреднује, а коју производе произвођачи у земљи извоза за извоз у Републику Србију.

Подразумева се да се никакви трошкови или вредност елемената о којима се говори у овом члану неће рачунати два пута приликом одређивања обрачунате вредности.

Треба напоменути да се, у овом контексту, „износ добити и општих трошкова“ мора узимати као целина. Према томе, ако је у било ком појединачном случају износ добити произвођача низак, а општи трошкови су му високи, његова добит и општи трошкови узети заједно могу ипак да се слажу с онима који се обично јављају при продаји робе исте врсте или групе. Таква ситуација може да настане, на пример, ако се производ лансира у Републици Србији, а произвођач не прихвати никакву добит или прихвати малу добит да би неутралисао високе опште трошкове у вези с лансирањем. Кад произвођач може да покаже да, због посебних трговинских околности, продајом увезене робе остварује малу добит, треба узети у обзир његову стварну добит под условом да располаже веродостојним трговинским разлозима којима то може да оправда, као и да је његова политика цена резултат уобичајене политике цена у тој грани производње. Таква ситуација може да настане, на пример, кад су произвођачи принуђени да привремено снизе цене због непредвиђеног пада потражње, или кад продају робу да попуне асортиман робе која се производи у Републици Србији, а прихвате ниску добит да би одржали конкурентност. Кад износи продавца за добит и опште трошкове нису у складу с онима које се обично јављају при продаји робе исте врсте или групе као роба која се вреднује, а коју производе произвођачи у земљи извоза за извоз у Републику Србију, износ за добит и опште трошкове може да се заснива на одговарајућим подацима из других извора, изван оквира које је дао произвођач робе или који су дати у његово име.

Ако се, ради утврђивања обрачунате вредности, употребе други подаци, а не они које је дао произвођач или који су дати у његово име, царински орган ће у складу са чланом 9. ст. 1. и 2. Царинског закона, обавестити декларанта, на његов захтев, о употребљеним подацима, њиховим изворима и обрачунима заснованим на њима.

Одређивање да ли је нека роба „исте врсте или групе“ као нека друга роба мора се вршити од случаја до случаја, узимајући у обзир и дате околности. У утврђивању уобичајене добити и општих трошкова према одредбама члана 56. став 3. тачка 4)

	<p>Царинског закона, треба испитати продаје најуже групе или асортимана робе за извоз у Републику Србију, којим је обухваћена и роба која се вреднује, а за коју се могу обезбедити потребни подаци. За сврхе члана 56. став 3. тачка 4) Царинског закона „роба исте врсте или групе“ мора да буде из исте земље као и роба која се вреднује.</p>
<p>Члан 53. став 1. тачка 2) подтачка (2) Царинског закона</p>	<p>Два фактора утичу на распоређивање елемената дефинисаних у члану 53. став 1. тачка 2) подтачка (2) Царинског закона на увезену робу – вредност самог елемента и начин на који се та вредност приписује увезеној роби. Распоређивање елемената треба да се врши на разуман начин, сходно околностима и у складу с општеприхваћеним рачуноводственим начелима.</p> <p>Што се тиче вредности елемената, ако увозник уз одређене трошкове прибави елемент од неког продавца с којим није повезан, ти трошкови представљају вредност елемента. Ако је произвођач елемента сам увозник или неко лице које је с њим повезано, трошкови производње елемента би били његова вредност. Ако је увозник већ раније користио елемент, без обзира на то да ли га је увозник додао или произвео, првобитни трошкови набавке или производње елемента, водећи рачуна о коришћењу, морали би да се смање да би се добила вредност елемента.</p> <p>Кад се једном одреди вредност елемената, потребно је распоредити ту вредност на увезену робу. Постоје разне могућности. На пример, вредност се може доделити првој пошиљци ако увозник жели да одједном плати дажбине на целокупну вредност. Као други пример, увозник може да захтева да се вредност распореди на један део јединица произведених до времена прве испоруке. Или још један пример: он може да захтева да се та вредност распореди на целу предвиђену производњу ако постоје уговори или чврсте обавезе за ту производњу. Метод распоређивања ће зависити од документације коју поднесе увозник.</p> <p>Пример за илустрацију напред наведеног: увозник обезбеђује произвођачу калуп који ће се користити у производњи увезене робе и уговори с њим да купи 10.000 јединица. До рока приспећа прве испоруке од 1.000 јединица, произвођач је већ произвео 4.000 јединица. Увозник може да захтева да царински орган распореди вредност калупа на 1.000 јединица, 4.000 јединица или 10.000 јединица.</p>
<p>Члан 53. став 1.</p>	<p>Додаци за елементе дефинисане у члану 53. став 1. тачка 2) подтачка (4) Царинског закона, треба да се заснивају на</p>

<p>тачка 2) подтачка (4) Царинског закона</p>	<p>објективним и мерљивим подацима. Да би се тешкоће одређивања вредности које треба додати свеле на минимум и за декларанта и за царинског органа, треба, колико год је могуће, користити у том моменту доступне податке из система пословне евиденције купца.</p> <p>За оне елементе које обезбеди купац, а које је купац купио или изнајмио, додатак би представљао трошак куповине или најамнине. За елементе који су јавно власништво, осим за трошкове набављања њихове копије, неће се ништа додавати.</p> <p>Једноставност одређивања вредности које треба додати зависиће од структуре и система управљања конкретног привредног субјекта, као и од књиговодствених метода које примењује.</p> <p>На пример, могуће је да привредни субјекат који увози разне производе из више земаља, води књиговодствену евиденцију свог центра за обликовање изван Републике Србије, на начин којим се прецизно показују трошкови везани за одређени производ. У таквим случајевима може се вршити непосредно усклађивање, према одредбама члана 53. Царинског закона.</p> <p>У другом случају привредни субјекат може да сноси трошкове центра за обликовање који се налази изван Републике Србије као општи трошак, без распоређивања на поједине производе. Тада се, у односу на увезену робу, може извршити одговарајуће усклађивање према одредбама члана 53. Царинског закона распоређивањем укупних трошкова центра за обликовање на целокупну производњу која има користи од центра за обликовање и додавањем тако распоређених трошкова на јединицу увоза.</p> <p>Разлике у наведеним околностима, наравно, захтеваће да се узму у обзир разни фактори приликом одређивања правилног метода распоређивања трошкова.</p> <p>У случајевима кад у производњи елемента о коме је реч у одређеном периоду учествује неколико земаља, усклађивање треба да се ограничи на стварно додату вредност том елементу изван Републике Србије.</p>
<p>Члан 53. став 1. тачка 3) Царинског закона</p>	<p>Накнаде за коришћење ауторског права и лиценчне накнаде из члана 53. став 1. тачка 3) Царинског закона, могу да обухватају, поред осталог исплате за патенте, заштитне знакове и ауторска права.</p>
<p>Члан 53.</p>	<p>Кад нема објективних и мерљивих података у погледу</p>

<p>став 2. Царинског закона</p>	<p>елемената које треба додати према одредбама члана 53. Царинског закона, не може се одредити трансакцијска вредност према одредбама члана 52. Царинског закона. Као илустрација тога, на пример, накнада за коришћење ауторског права се плаћа на основу цене у продаји једног литра неког производа у Републици Србији, који је увезен на килограм, а после увоза претворен у раствор. Ако се накнада за коришћење ауторског права заснива делимично на увезеној роби, а делимично на другим факторима који немају никакве везе с увезеном робом (на пример када се увезена роба меша са домаћим састојцима и не може се више одвојено препознати, или кад се накнада за коришћење ауторског права не може разграничити од специјалних финансијских аранжмана између купца и продавца) не би било исправно извршити додавање за накнаду за коришћење ауторског права. Ако се износ ове накнаде за коришћење ауторског права заснива само на увезеној роби и може се лако измерити, могуће је извршити додавање на цену која је стварно плаћена или треба да се плати.</p>
<p>Прва колона</p>	<p>Друга колона</p>
<p>Одредбе ове уредбе на које се односе напомене</p>	<p>Напомене</p>
<p>Члан 104. став 1. тачка 5) ове уредбе</p>	<p>Сматра се да једно лице контролише друго, када је ово прво, правно или оперативно, у положају да ограничава или усмерава пословање другог лица.</p>
<p>Члан 111. ове уредбе</p>	<p>Чланом 111. ове уредбе прописани су различити начини утврђивања прихватљивости трансакцијске вредности.</p> <p>Став 1. предвиђа да ће се, у случајевима када су купац и продавац повезани, испитати околности купопродаје, а трансакцијска вредност ће се прихватити као царинска вредност под условом да та повезаност није утицала на цену. Испитивање околности се неће вршити у свим случајевима у којима су купац и продавац међусобно повезани. Такво испитивање биће потребно само када постоји сумња у погледу прихватљивости цене. Ако царински орган нема никаквих сумњи у погледу прихватљивости цене, треба да је прихвати</p>

	<p>без тражења додатних података од декларанта. На пример, царински орган је можда већ раније испитао тај однос, или можда већ располаже детаљним подацима о купцу и продавцу и већ се уверио на основу таквих испитивања или података да њихова повезаност није утицала на цену.</p> <p>Ако царински орган не може да прихвати трансакцијску вредност без даљег испитивања, треба да омогући декларанту да обезбеди детаљније податке који су потребни царинском органу да испита околности купопродаје. У том контексту царински орган мора да буде спреман да испита релевантне аспекте трансакције, укључујући начин на који купац и продавац организују своје трговинске односе и начин на који је постигнута цена о којој је реч, да би утврдио да ли је њихова повезаност утицала на цену. Ако може да се покаже да купац и продавац, иако су узајамно повезани у смислу члана 111. ове уредбе, купују и продају један од другог као да нису повезани, то би значило да њихов однос није утицао на цену. На пример, ако је цена одређена у складу са нормалном праксом одређивања цена у индустрији о којој је реч или начином на који продавац одређује цене за продају купцима с којима није повезан, то значи да њихова повезаност није утицала на цену. И још један пример: где се покаже да је цена довољна да обезбеди покриће трошкова и такву добит која је типична за укупну добит привредног субјекта остварену током типичног временског периода (на пример, на годишњој основи) у купопродаји робе исте врсте или групе, то значи да није било утицаја на цену.</p> <p>Ставови 2–4. пружају могућност декларанту да покаже да је трансакцијска вредност приближно једнака једној од упоредних вредности, а коју је претходно прихватио царински орган и стога је прихватљива према одредбама члана 52. Царинског закона и члана 111. ове уредбе. Кад се задовољи критеријум из члана 111. ст. 2. и 3. ове уредбе, нема потребе да се испитује питање утицаја у складу са чланом 111. став 1. ове уредбе. Ако царински орган већ располаже подацима на основу којих се без даљих детаљних испитивања може уверити да је задовољен један од критеријума датих у члану 111. ст. 2. и 3. ове уредбе, онда нема разлога да захтева од увозника да покаже да се критеријум може задовољити. Израз „купаца и продавца који нису међусобно повезани” подразумева да купац ни у једном конкретном случају није повезан са продавцем.</p>
Члан 111. ст. 2–4.	Приликом одређивања да ли је нека вредност „приближно једнака” некој другој вредности, треба узети у обзир низ

<p>ове уредбе</p>	<p>фактора. Ти фактори обухватају природу увезене робе, природу саме индустрије, годишње доба у ком се роба увози, као и да ли је разлика у вредности од комерцијалног значаја. Пошто се ти фактори могу разликовати од случаја до случаја, било би немогуће применити јединствени стандард за сваки појединачни случај, као на пример фиксни проценат. На пример, мала разлика у вредности код једне врсте робе могла би да буде неприхватљива, док би велика разлика код неке друге врсте робе могла да буде прихватљива у одређивању да ли је трансакцијска вредност приближно једнака упоредним вредностима које служе као критеријуми дати у члану 111. ст. 2. и 3. ове уредбе.</p>
<p>Члан 106. став 2. ове уредбе</p>	<p>Као пример посредног плаћања могла би се навести ситуација у којој купац подмири део или у целини дуг продавца.</p>
<p>Члан 122. став 1. ове уредбе</p>	<p>Неки примери разумне флексибилности били би следећи:</p> <p>Истоветна роба – захтев да истоветна роба треба да буде извезена у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује, може се флексибилно тумачити; истоветна увезена роба, произведена у другој земљи а не земљи извозници робе која се вреднује, могла би да послужи као основа за царинско вредновање; могу се користити и царинске вредности истоветне увезене робе које су већ утврђене применом члана 56. став 3. тач. 3) и 4) Царинског закона.</p> <p>Слична роба – захтев да слична роба треба да буде извезена у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује, може се флексибилно тумачити; слична увезена роба произведена у другој земљи а не земљи извозници робе која се вреднује могла би да послужи као основа за царинско вредновање; могу се користити и царинске вредности сличне увезене робе које су утврђене применом члана 56. став 3. тач. 3) и 4) Царинског закона.</p> <p>Метод дедукције – захтев да се роба продаје у „истом стању у каквом је увезена“ у члану 120. став 1. ове уредбе може се флексибилно тумачити; рок од „90 дана“ из члана 120. став 2. ове уредбе може се флексибилно примењивати.</p>